

derpaa. Dette vil ogsaa ske i alt Fald for mit Vedkommende; jeg kan naturligvis ikke give Løfter for efterfølgende Ministre, men jeg tror, de vil gøre det samme.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Organisternes Inddeling i Klasser kan jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Povlsen udtalte baade om Vanskelighederne ved en saadan Klassedeling og om den Forventning, man nærer i Retning af, at der vil blive taget Hensyn til Musiklivet paa det paagældende Sted, alt dog under Forudsætning af, at man ogsaa fra anden Side tager rimeligt Hensyn til, hvem der skal betale.

Med Hensyn til Ændringsforslagene har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard har paa sit Partis Vegne udtalt den Mening, at Loven vilde faa en bedre Skikkelse, naar man i det væsentlige tog den Affattelse, den havde fra Kommissionens Side. Herom udtalte jeg mig ved første Behandling af Lovforslaget og fremhævede, at det efter mit Skøn var nødvendigt, at man lod de stedlige Bestyrelser, der jo skal skaffe Pengene til Veje, have noget mere Indflydelse paa Lønningernes Fastsættelse end den Kommissionen havde levet dem. Hvad angaar det Ønske, der er udtalt, om en mere ensartet Afgørelse for hele Landet end den, en saadan Fremgangsmaade formentlig vil give, mener jeg, at det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ret i den Betragtning, at Ministeren, naar han ved Ændringsforslag Nr. 11 bliver sat i Stand til at modtage Klager, da ved Afgørelsen af saadanne Klager kan tage de fornødne Hensyn til Ensartetheden. Dog formener jeg rigtignok, at Ministeren ogsaa under Behandlingen af disse Klager maa fastholde det Synspunkt, som jeg fremhævede ved første Behandling: at Lønningerne skal betales med de Midler, hvormed de hidtil er betalte, nemlig gennem Offer og Accidenser, og Forskellen i Landet er jo i saa Henseende meget betydelig. Imidlertid antager jeg — og det maa man altid antage —, at saadanne Klager vil blive behandlet ikke alene efter bedste Skøn, men ogsaa under Hensyn til, hvad der er ret og rimeligt.

Ændringsforslaget under Nr. 2, der gaar ud paa, at de Godtgørelser, der her er Tale om, skal fastsættes for 2 Aar ad Gangen, har jeg ganske vist tiltraadt og jeg staar ogsaa ved min Tiltrædelse deraf —, men jeg tiltræder det dog kun med en vis Beklagelse, thi det volder ikke saa lidt Arbejde i Administrationen baade i den ydre Administration og navnlig i Centraladministrationen, at man skal fast-

sætte for saa kort et Tidsrum. Jeg kan imidlertid tænke mig, at Grunden til, at Udvalget har ønsket en Fastsættelse for 2 Aar ad Gangen, er, at man ligeledes ønsker at faa Bestemmelsen i Lovens § 61, 2det Stykke, om Revision ændret, saaledes at denne falder sammen med en 2-aarig Periode; ellers vilde jeg i Almindelighed finde, at en saadan Godtgørelse burde fastsættes for 5 Aar ad Gangen. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved, idet jeg har tiltraadt det og staar fast ved, hvad jeg her har gjort.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 6, som gaar ud paa en yderligere Deling i Klasser, kan jeg i det væsentlige tiltræde den Motivering, som fremsattes af det ærede Medlem Hr. Povlsen, der ligeledes var inde paa denne Sag ved Lovforslagets første Behandling. Jeg tror ogsaa, at en saadan yderligere Klasseinddeling nu i 7 Klasser kunde medvirke til, at man i adskillige Tilfælde kan træffe en retfærdigere Afgørelse end den, man vilde kunne træffe, naar man kun havde de 5 Klasser.

Ændringsforslag Nr. 12, der er stillet af Ministeren, gaar ud paa i visse Tilfælde at kunne lempe Forholdene med Hensyn til Kirkerkatten. Dog vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det ikke er den almindelige Kirkeskat, her er Tale om; denne fastsættes ifølge Præstelønningslovens § 38 efter de skattepligtige Indtægter for hele Landet og bliver derfor at udrede efter en vis Procent, hvorfor den ikke falder haardere i de Sogne hvor der er Sognebaandsløsning eller Frimenighedsmedlemmer, end den falder i andre Sogne. Men der er Tale om den Skat, som udskrives i de særlige Sogne efter § 35, nemlig til Afløsning af Offer og Accidenser til mulige særlige Udgifter til Kirken udover, hvad Kirkens egne Midler kan tillade o. s. fr. Denne Skat kan komme til at virke meget trykkende, navnlig saadanne Steder, hvor der er mange Valgmenighedsmedlemmer eller mange, der er udmeldte af Folkekirken, og det er i slige Tilfælde, Ministeren efter den Bemyndigelse, som her gives, kan træde hjælpende til og lade en Del af en saadan Skat gaa over paa den almindelige Ligning. Jeg tror, det er en heldig Maade at løse de øjeblikkelige Vanskeligheder paa, men jeg er ikke blind for, at vi vistnok paa dette Punkt i vor kirkelige Lovgivning kommer til en Gang at træffe andre Bestemmelser; jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at det er et Punkt, som det vil blive nødvendigt at tage op til Overvejelse, og jeg haaber da ogsaa, at det nedsatte kirkelige Udvalg vil drage det ind